

דַרְכֵים דְקִיקִים גְדוּלִים, וְנַעֲשֶׂה
בֵּית שֶׁל הַעוֹלָם.

בֵּית זֶה הוּא בְּתוֹךְ אֲמֻצֵעַ הַפֶּל.
כְּמֵה פְתָחִים וְחֲדָרִים לוֹ סָבִיב
סָבִיב, מְקוֹמוֹת עֲלִיוֹנִים קְדוּשִׁים,
שֵׁם מְקַנְנֹת צְפָרֵי הַשָּׁמַיִם כֹּל אֶחָד
וְאֶחָד לְמִינוֹ. בְּתוֹכּוֹ יוֹצֵא אֵילָן
גְדוֹל אֶחָד וְחֹזֵק, עֲנַפָּיו וּפְרִיּוֹ רַב,
מְזוּן לְכָל בּוֹ. אוֹתוֹ הָאֵילָן עוֹלָה
לְעֲנַנֵי הַשָּׁמַיִם, וְנִטְמָן בֵּין שְׁלֹשֶׁה
הָרִים. מִתַּחַת לְשִׁלְשֶׁת הַהָרִים
הֵלְלוּ יוֹצֵא, עוֹלָה לְמַעְלָה וְיִוָּרֵד
לְמַטָּה.

הַבַּיִת הַזֶּה מְשַׁקָּה מִמְּנוֹ וּגְנוּז
בְּתוֹכּוֹ כְּמֵה גְנוּזִים עֲלִיוֹנִים שֶׁלֹּא
נִוָּדְעוּ, בְּזֶה נִבְנְהָ בֵּית זֶה וְנִתְקַן.
אוֹתוֹ הָאֵילָן מִתְגַּלֶּה בַּיּוֹם
וּמִתְכַּסֶּה בַּלַּיְלָה. וְהַבַּיִת זֶה שׁוֹלֵט
בַּלַּיְלָה וּמִתְכַּסֶּה בַּיּוֹם.

בְּשַׁעַר שֶׁנִּכְנָס הַחֹשֶׁף וְנִקְשֶׁר בּוֹ
שׁוֹלֵט, וְכָל הַפְּתָחִים סְתוּמִים מִכָּל
הַצְּדָדִים. אִזּוּ כְּמֵה רִוּחוֹת פּוֹרְחוֹת
בְּאֹוִיר, תְּאֻבוֹת לְדַעַת וְלִהְכַנֵּס בּוֹ,
וְנִכְנָסוֹת בֵּין אוֹתָן צְפָרִים,
וְלוֹקְחוֹת עֲדוֹת, וְשִׁטוֹת וְרוּאוֹת
מֵה שְׁרוּאוֹת.

עַד שֶׁמִּתְעוֹרֵר אוֹתוֹ חֹשֶׁף שֶׁנִּקְשֶׁר
בּוֹ, וּמוֹצֵא שְׁלֵהֶבֶת אַחַת, וּמִכָּה
בְּכָל הַפְּטִישִׁים הַחֹזְקִים, וּפּוֹתַח
פְּתָחִים וּבּוֹקֵעַ סְלָעִים. עוֹלָה
וְיִוָּרֵד אוֹתָהּ שְׁלֵהֶבֶת וּמִכָּה
בְּעוֹלָם וּמִעוֹרֶרֶת קוֹלוֹת לְמַעְלָה
וְלְמַטָּה.

וְאִזּוּ פְרוּז אֶחָד עוֹלָה וְנִקְשֶׁר בְּאֹוִיר
וְקוֹרָא. אוֹתוֹ אֹוִיר יוֹצֵא מִתּוֹךְ
עֲמוּד עֲנַן שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי,
וּכְשִׁיּוֹצֵא מִתְפַּשֵּׁט לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי
הָעוֹלָם. אֶלֶף אֲלָפִים עוֹמְדִים מִצַּד

הוּא לְמַבְרֵי עֲלֵמָא, אַפִּיק מְבוּצֵינָא
דְקַרְדִּינוֹתָא חַד קְטוּרָא, וְאַתְלֵהִיט מְגוּ
חֲשׂוּכָא, וְאַשְׁתָּאָר בְּסֵלִיקוֹ, וְנִנְחָתָא לְתַתָּא,
הֵהִיא חֲשֻׁכָה לָהִיט (וְאַתְלֵהִיט) בְּמֵאָה שְׁבִילִין
אוּרְחִין דְקִיקִין רַבְרָבִין, וְאַתְעַבִּיד בֵּיתָא
דְעֲלֵמָא.

הָאִי בֵּיתָא אִיהוּ גּוֹ אֲמֻצֵעִיתָא דְכֻלָּא, כְּמֵה
פְתָחִין וְאוּרִין לִיה סְחֹר סְחֹר,
דּוּכְתִין עֲלֵאִין קְדִישִׁין, תְּמָן מְקַנְנֵי צְפָרֵי
שְׁמַיָא, כֹּל חַד וְחַד לְזִינְיָה. בְּגוּוִיָה נְפִיק חַד
אֵילָנָא רַבְרָבָא וְתִקִּיף עַפְיָיָה וְאַנְבִּיָה סְגִי,
מְזוּנָא לְכֻלָּא בִּיה. הֵהוּא אֵילָנָא סְלִיק לְעֲנַנֵי
שְׁמַיָא וְאַתְטַמַּר בֵּין תְּלַת טוּרִין, מִתְחַחֵת
אֵילִין תְּלַת טוּרִין נְפִיק, סְלִיק לְעֵילָא נְחִית
לְתַתָּא.

הָאִי בֵּיתָא אֶתְשַׁקִּיָא מְנִיָה, וְגְנִיז בְּגוּוִיָה
כְּמֵה גְנִיזִין עֲלֵאִין דְלָא אֶתִּידְעוּ, בְּדָא
אַתְבְּנֵי הָאִי בֵּיתָא וְאַשְׁתְּכַלֵּל. הֵהוּא אֵילָנָא
אַתְגַּלְיָא בִּימָמָא, וְאַתְכַּפְסִיא בְּלַיְלָא, וְהָאִי
בֵּיתָא שְׁלֵטָא בְּלַיְלָא וְאַתְכַּפְסִיא בִּימָמָא.

בְּשַׁעֲרָא דְעָאֵל חֲשׂוּכָא וְאַתְקַטִּיר בִּיה
שְׁלֵטָא, וְכָל פְתָחִין סְתִימִין מִכָּל
סְטָרִין, כְּדִין כְּמֵה רִוּחִין פְּרָחִין בְּאֹוִירָא,
תְּאִיבִין לְמַנְדַּע וְלְמִיעַל בִּיה, וְעָאֵלִין בֵּין
אֵינוּן צְפּוּרִין, וְנִטְלִין סְהֵדוֹתָא, וְשִׁטְיִין
וְחֻמָּאן מֵה דְחֻמָּאן.

עַד דְאַתְעַר הֵהוּא חֲשׂוּכָא דְאַתְקַטִּיר בִּיה,
וְאַפִּיק חַד שְׁלֵהוּבָא וּבְטַשׁ בְּכָל פְּטִישִׁין
תְּקִיפִין, וּפְתַח פְתָחִין, וּבְקַע טְנָרִין. סְלָקָא

וְנִנְחָתָא הֵהוּא שְׁלֵהוּבָא, וּבְטַשׁ בְּעֲלֵמָא, וְאַתְעַר קְלִין לְעֵילָא וְתַתָּא.

כְּדִין חַד (דף קעב ע"ב) פְרוּזָא סְלִיק, וְאַתְקַטִּיר בְּאֹוִירָא, וְקָרִי, הֵהוּא אֹוִירָא
נְפָקָא מְגוֹ עֲמוּדָא דְעֲנַנָא דְמַדְבַּחָא פְנִימָאָה, וְכַד נְפָקָא אֶתְפַּשֵּׁט

שהוא שמאל, ורבוּא רַבְכוּת
עומדים מצד שהוא ימין, והכרוז
עומד בקיימו, קורא בחיל ומכריז.
אז כמה אותם שמתקנים שירה
ועובדים עבודה, ושני פתחים
נפתחים, אחד לצד דרום ואחד
לצד צפון.

עוֹלָה הבית הזה ונתן ומתקשר
בין שני צדדים, ושירים מזמרים
ותשבחות עולות. אז נכנס מי
שנכנס בלחש, והבית מתלהט
בששה אורות מאירים זיו לכל
צד, ונהרות בשמים יוצאים
ומשקים כל חיות השדה, כמו
שנאמר (תהלים קד) ישקו כל חיתו
שדי ישברו פראים צמאם וגו',
ומזמרים עד עלות הבקר.
וכשעולה הבקר, אז פוכבים
ומזלות השמים וחילותיהם, כלם
משבחים ואומרים שירה, כמו
שנאמר (איוב לח) בָּרֵן יַחַד כִּכְבִּי בִקֵּר
ויריעו כל בני אלהים.

בא ראה, (תהלים קכז) אם ה' לא
יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, אם
ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר.
אם ה' וגו' - זה המלך העליון
שהוא בונה את הבית הזה תמיד
ומתקן אותו. אימתי? כשעולים
הרצונות והעבודות מלמטה
כראוי.

אם ה' לא ישמר עיר, אימתי?
בשעה שנחשף הלילה והצדדים
המזינים שורים ומשוטטים
בעולם, והפתחים סתומים,
ונשמר מפל הצדדים שלא יתקרב
בו ערל וטמא, כמו שנאמר (ישעיה
נב) לא יוסיף לבא כף עוד ערל
וטמא, שעתיד הקדוש ברוך הוא
להעבירם מן העולם.

מי ערל ומי טמא? אלא הפל אחד
ערל וטמא. זהו שהתפתה בו
והלך אחרי אדם ואשתו וגרמו

בארבע סטרי עלמא. אלה אלפין קיימין
מסטרא דאיהו שמאלא, ורבוּא רבוּן
קיימין מסטרא דאיהו ימינא, וכוּרְזָא קאים
בקיימיה. קרא בחיל ואכריז, פדין כמה
אינון דמתקני שירתא ופּלְחין פּוּלְחנא,
ותרין פתחין פתיחו. חד לסטר דרומא, וחד
לסטר צפון.

סלקא האי ביתא ואתייבת ואתקטרת בין
תרין סטרין, ושירין מזמרין
ותושבחין סלקין. פדין עאל מאן דעאל
בלחישא, וביתא מתלהטא בשית נהורין,
נהרין זיוא לכל סטר, ונהרין דבוסמא
נפקין. ואתשקין כל חיות ברא, כמה דאת
אמר (תהלים קד) ישקו כל חיתו שדי ישברו
פראים צמאם וגו'. וזמרין עד דסלקא
צפרא. וכד סלקא צפרא כדין ככביא ומזלי
שמיא וחיליהון פלהון משבחין ואמרי
שירתא, כמה דאת אמר, (איוב לח) בָּרֵן יַחַד
כִּכְבִּי בִקֵּר ויריעו כל בני אלהים.

תא חזי, (תהלים קכז) אם ה' לא יבנה בית שוא
עמלו בוניו בו. אם יי לא ישמר עיר
שוא שקד שומר. אם יי וגו' דא מלכא
עלאה, דאיהו בונה להאי ביתא תדיר
ואתקין ליה, אימתי, פד סלקין רעותין
פּוּלְחנִין מתתא בדקא יאות.

אם יי לא ישמר עיר, אימתי, בשעתא
דאתחשכא ליליא, וסטרין מזינין
שראן ושטאן בעלמא, ופתחין סתימין,
ואתגטיר מפל סטרין דלא יקרב ביה ערל
ומסאבא, כמה דאת אמר (ישעיה נב) לא יוסיף
יבא כף עוד ערל וטמא, דזמין קדשא בריך
הוא לאעברא לון מעלמא.

מאן ערל ומאן טמא. אלא כלא חד, ערל וטמא. דא הוא דאתפתא ביה